Proletari din toate țările uniți-vă!
În lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 47 (299) ★ Sâmbătă 26 Iunie 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Podul păcii și al prieteniei

De mii de ani de când își poartă apa învolburată, Dunărea n'a mai întâlnit în cale o construcție ca asta. Un pod uriaș, străbătut de trenuri și mașini, un pod fără seamăn în Europa. Și nu e vorba atât de imensitatea podului, cât de faptul că el leagă între ele două țări prietene: Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria.

Inălțarea podului de peste Dunăre a început în urmă cu doi ani și ceva. Atunci au pornit pe cele două maluri primele lucrări. Muncitorii bulgari și români, ai căror strămoși au luptat odinioară împreună împotriva vrăjmașului otoman, acum au luptat alături pentru construirea unui pod care să apropie și mai mult poporul român și poporul bulgar.

Muncitorii și tehnicienii români și bulgari au pornit lupta cu oțelul și betonul, cu valurile vijelioase ale fluviului, cu furtunile. Luptei pașnice a prietenilor bulgari și români i s'au alăturat alți prieteni din familia frățească a popoarelor lagărului socialist. Au venit în ajutor constructorii sovietici, care au adus cu ei nu numai înalta măestrie a artei construcției dar și utilaj tehnic de cea mai bună calitate. Au venit în ajutor și prietenii din Cehoslovacia, Polonia și Ungaria.

Iată așa a pornit munca frățească, măreață, pildă de internaționalism proletar. Asemenea oameni uniți prin prietenie, au răzbit furtunile și viscolele, zbuciumul necontenit al fluviului.

Niciodată nu s'ar putea întâmpla asta în niște țări capitaliste: să muncească laolaltă muncitorii atâtor popoare pentru un țel pașnic. Până și traiul constructorilor îți grăiește limpede despre lumea în care s'a înălțat podul. Pentrucă odată cu înălțarea podului pe cele două maluri apăreau blocuri de locuințe, magazine, cluburi, biblioteci, cantine, creșe, farmacii și altele.

Roadele n'au întârziat să se ivească. Podul a fost terminat cu 7 luni înainte de termen.

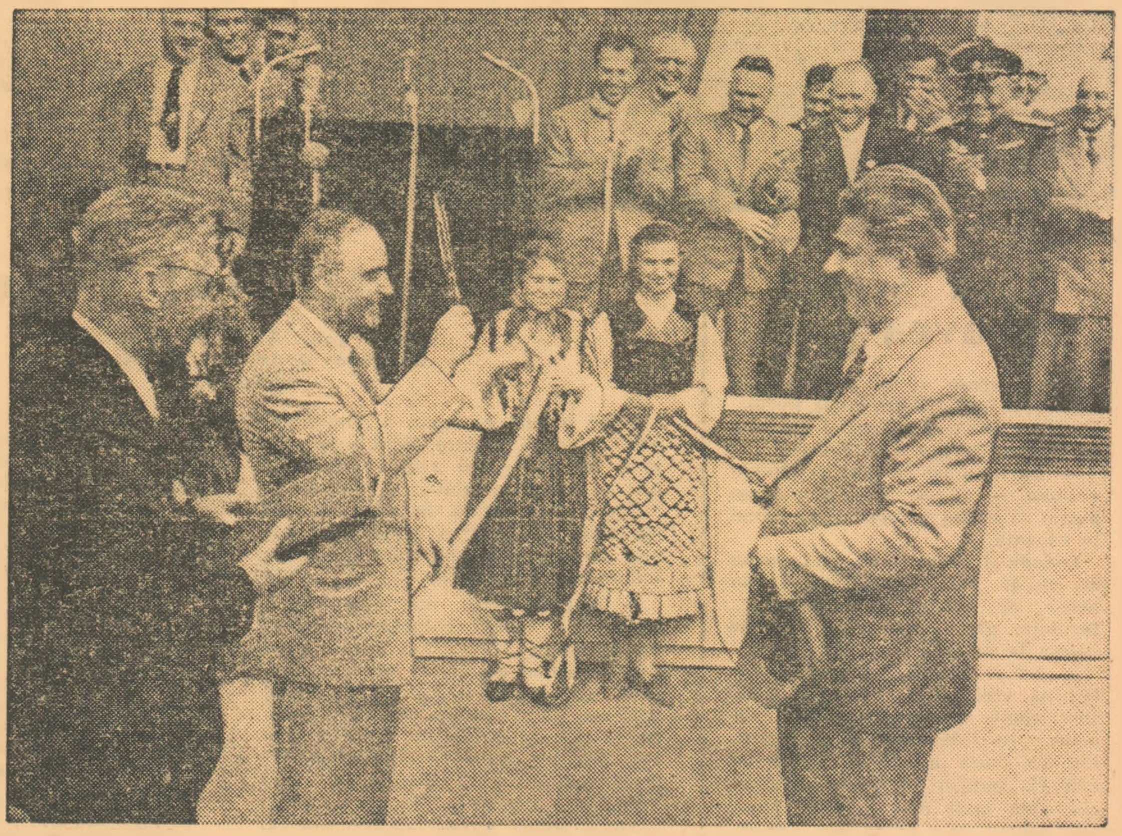
Duminica trecută s'au întâlnit pe podul terminat, conducătorii partidului și guvernului din R.P. Română și R. P. Bulgaria, delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări prietene, constructorii, locuitori bulgari și români de prin partea locului. Ore în șir pe pod a domnit o bucurie cu adevărat sărbătorească. Participanții au salutat cu entuziasm cuvântările rostite de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Vâlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria și celelalte cuvântări și saluturi ale delegaților Uniunii Sovietice și ai țărilor de democrație populară.

A urmat decorarea celor mai buni constructori sovietici, bulgari, români, polonezi, cehi și maghiari cu ordine ale R.P. Române și R.P. Bulgaria. Inaltele distincții răsplătesc o muncă grea, dar minunată.

Telegrama trimisă Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a înmănunchiat gândurile și bucuria tuturor celor care se aflau la sărbătoare, gândurile și bucuria popoarelor României și Bulgariei.

A sosit și momentul emoționant al inaugurării podului. In sunetele marșului Victoriei, în mijlocul uralelor, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Vâlko Cervenkov taie panglicile tradiționale și se îmbrățișează. O îmbrățișare frățească pe podul păcii și al prieteniei!

Marea construcție este dată în folosință. Podul păcii și al prieteniei va dăinui peste ani. Peste ani și ani va dăinui trăinicia frăției veșnice a popoarelor din lagărul păcii și socialismului, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică.

La solemnitatea inaugurării podului de peste Dunăre. Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Vâlko Cervenkov taie panglicile tradiționale

TELEGRAMĂ

Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice
Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Oamenii muncii din Republica Populară Română și Republica Populară Bulgaria, întruniți în mitingul festiv cu prilejul inaugurării și dării în exploatare a podului peste Dunăre din regiunea orașelor Giurgiu și Russe, trimit Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice și Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice un fierbinte și frățesc salut.

Datorită ajutorului dat de Uniunea Sovietică prin specialiști de înaltă calificare și utilaj din cel mai perfecționat, constructorii podului de peste Dunăre au putut termina această măreață lucrare cu 7 luni înainte de termen și în cele mai bune condiții tehnice.

Construirea marelui pod de peste Dunăre, denumit de popoarele român și bulgar pod al prieteniei, este o nouă și puternică mărturie a colaborării de tip nou dintre țările lagărului democrației și socialismului, a ajutorului frățesc și dezinteresat dat țărilor democrat-populare de către marele popor sovietic, constructorul comunismului.

Poporul român și poporul bulgar își exprimă și cu această ocazie dragostea și recunoștința lor pentru marea Uniune Sovietică, eliberatoarea țărilor noastre și mulțumesc din toată inima pentru ajutorul neprețuit pe care ni-l acordă necontenit în opera de construire a socialismului în țările noastre.

Trăiască Uniunea Sovietică, bastion neclintit al păcii, democrației și socialismului!

Trăiască Partidul Comunist al Uniunii Sovietice!
Trăiască Guvernul Uniunii Sovietice!

Trăiască și înflorească prietenia și colaborarea frățească între popoarele lagărului democrației și socialismului, în frunte cu marea Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice!

Se încheie anul școlar

Elevi dela Școala de băieți nr. 41 din București, care au primit la sfârșitul anului Diplome de merit.

Vom fi tot împreună

In ziua aceea terminaserăm examenele. Ne îndreptam spre ieșire, când cineva dintre noi spuse:

— Ia uitați-vă, asta este clasa în care vom învăța la toamnă.

Ne-am oprit. Deasupra ușii scria: Clasa a VII-a. Am intrat și ne-am așezat în bănci, așa cum am fost în clasa a VI-a. Nu lipsea nimeni și toate băncile s'au umplut. Intr'adevăr, toți elevii din clasa noastră au promovat. De-altfel așa și trebuia să fie: la noi toți sunt pionieri. Și pionierii trebuie să învețe bine, aceasta e prima lor datorie.

Rodica SALAJAN
Șc. mixtă de 7 ani, com Acăș
reg. Baia Mare.

Cine-i de vină?

Incă înainte de examene, la noi în clasă s'a petrecut ceva foarte neplăcut: unul dintre colegii noștri, având note mici la mai multe obiecte, a fost declarat repetent.

Au început apoi examenele, iar la sfârșit de an ni s'a comunicat că vreo câțiva colegi care dăduseră răspunsuri slabe au fost amânați pentru August.

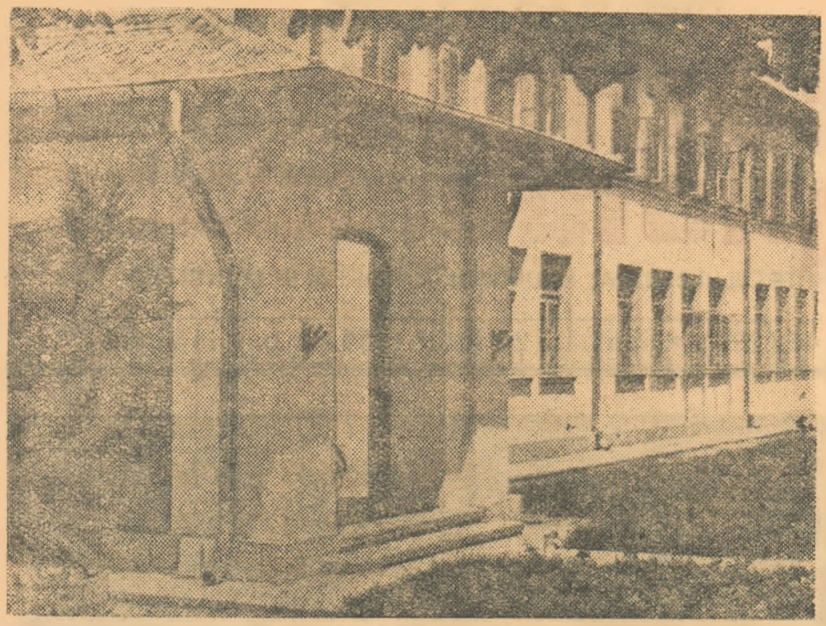
Aceste două fapte au fost mult discutate în clasa noastră. Cei mai mulți socotesc că o mare parte din vină o poartă detașamentul nostru deoarece nu s'a străduit îndeajuns să-i ajute pe cei cu note mici. Vrem să reparăm greșeala și ne-am gândit să-i ajutăm pe cei amânați, să se pregătească bine pentru examenele din toamnă.

Gheorghe EDROIU
Gara Budiha A 364
regiunea Stalin

Ce vom fi

Deși noi am terminat examenele de sfârșit de an, n'am părăsit încă învățătura. Ne pregătim pentru examenele de admitere în școlile medii. Fiecare ne-am făcut câte un plan de viitor. Cheleman Ion ține neapărat să se facă agronom și se pregătește să urmeze Școala medie tehnică agricolă din Dumbrăveni. Panțiru Cornel se înscrie la Școala medie tehnică de energie electrică. Eu, împreună cu alții, voi merge la Școala medie de 10 ani.

Viorel VÂLCEANU
Școala de 7 ani, Sighișoara

Când îți iei

A venit vremea să-ți iei rămas bun dela școală pentru o vară întreagă. Pleci în vacanță.

Ce vei face în acest lung șir de zile, când nu vei mai avea de pregătit lecții și nu vei mai avea nici grija să ajungi la școală înainte de a suna clopoțelul?

Inainte de toate te vei recrea, vei umbla mult pe afară ca să te prăjească bine soarele. Bineînțeles că n'o vei face de unul singur, ci împreună cu tovarășii cu care ai petrecut un an întreg pe băncile școlii.

Și nici nu poți cutreera așa, fără niciun rost. Va trebui să afli lucruri noi despre structura geologică, fauna și flora ținutului natal, despre comoara limbii și artei populare. In orele de repaus vei lua parte la programele vesele, alcătuite din jocuri, cântece, surprize de tot felul.

Vei fi așteptat să dai ajutor la strânsul spicelor, la înfrumusețarea satului sau orașului natal, să-i ajuți la muncă pe ai tăi.

Nu uita să participi la întreceri sportive și să citești cărți frumoase.

Dacă școala ar avea grai

Ceea ce vreau să vă povestesc s'a întâmplat într'una din zilele trecute. Eram în curtea școlii, când un grup de pionieri ieșeau dela examen.

— Am terminat cu bine și ultimul examen, — mi-au zis ei. Acum putem să ne tot gândim ce să facem în vacanță...

Luându-și rămas bun dela mine au plecat. Mă uitam după ei. Au luat-o pe drumul spre pădure... Deodată, parcă aud că-mi șoptește cineva la ureche.

— Nu te speria, eu sunt, Școala! Aș vrea să-ți spun câte ceva. Uite, copiii au dat și ultimele examene. Au întâmpinat unele greutăți din cauza mea. Dacă aveam un colț viu puteau să înțeleagă și să răspundă mult mai ușor la Științele naturii. Dar ce să mai vorbesc despre colțul viu? Eu n'am nici ierbare, nici pietrare și nici insectare..

Hei, dar nu despre asta e vorba, ci despre vacanță. Nici nu-ți închipui cât de fericită aș fi dacă în zilele vacanței copiii și-ar aduce aminte de mine. Câte n'ar putea ei să facă în tabăra de curte! Organizând excursii în pădure, ei vor putea aduce de acolo cele mai felurite plante și insecte, vor putea întocmi colecții minunate.

Ce crezi, mi-ar sta rău să am și eu un colț viu, cum au atâtea școli din țară? Să mă mândresc și eu cu hărțile și aparatele de fizică lucrate de copii?

Asemenea minuni, ca școala să prindă grai, nu s'au pomenit nicicând și nici n'o să se pomenească vreodată.

Voi ați pornit în vacanță. Unii veți merge în tabără la munte sau la mare. Alții vă veți petrece vacanța în tabăra de curte. Nu uitați însă de școala voastră dragă. Voi știți ce anume lipsește din muzeul ei, din materialul ei didactic. La toamnă, când vă veți întoarce, aduceți-i în dar colecții de pietre, ierbare, insectare și, dacă se poate, mici animale pentru colțul viu.

Nicolae COLEȘ
directorul Școlii de 7 ani
din comuna Daneș, reg. Stalin

Prin ținutul natal

Conf. univ. **ATHENA RADOI**
Facultatea de Geologie—Geografie
București

Zilele trecute răsfoiam o colecție de hărți ale țării noastre. Fără voie privirea mi s'a ațintit asupra unui cerc mic — numirea alăturată indica localitatea mea natală. Deodată în mintea mea micul cerc a devenit un oraș plin de viață, amintindu-mi atâtea întâmplări trăite acolo.

In anii copilăriei, mai ales în vacanța de vară, colindam cu drag împrejurimile, care îmi erau și-mi sunt și astăzi nespus de scumpe. Adeseori mă întrebam: de ce în dealul dela marginea estică a localității noastre se văd atâtea straturi de nisip, pietriș, pământ galben, pământ negru? Oare când și cum s'au format?

Multe întrebări de felul acesta îmi puneam atunci, — dar nu la toate am căpătat răspuns.

Pe vremea aceea nu porneau în fiecare vară sute de pionieri, tineri cercetători ai regiunii natale, să cunoască frumusețile și bogățiile patriei. Voi plecați acum îndrumați îndeaproape de profesori, vă pregătiți itinerarii de excursii bine studiate, jurnal de însemnări, altimetru și alte lucruri atât de necesare excursiei. Nu plecați însă la drum fără ca, dela început, să stabiliți ce anume vă propuneți să cercetați. Notați-vă în carnetele voastre toate întrebările la care vreți să aflați răspuns. Iată câteva întrebări de acest fel:

— ce fel de pământ, ce pietre (roci) sunt caracteristice regiunii natale?

— care sunt trăsăturile caracteristice ale vremii în localitate?

— care este viteza și temperatura râurilor? dar adâncimea lor?

— care sunt plantele și animalele cele mai des întâlnite în localitate și în împrejurimi?

— care este ocupația localnicilor?

Notați-vă pe loc observațiile în jurnalele de excursii. Dacă aveți cu voi și un aparat de fotografiat, fotografiați locurile cele mai frumoase sau faceți desene după natură.

Toate acestea vă vor îmbogăți cunoștințele, vă vor face vacanța mai plăcută și mai interesantă.

Cercetând lumea plantelor

Prof. univ. **ION TARNAVSCHI**
Director al Grădinii Botanice din București

Minunat este rostuită natura, nebănuit de interesante sunt fenomenele, tainele și ciudățeniile ei. O poți asemui, de vrei, cu un uriaș laborator, unde se petrec toate procesele vieții...

Iată un exemplu: Otrățelul de baltă, Roua cerului (se găsește în mlaștini turboase) și Foaia grasă (pe stâncile umede dela munte) sunt plante verzi care însă nu se mulțumesc de fel cu hrana ce și-o prepară cu ajutorul asimilației clorofiliene și cu substanțe hrănitoare scoase din sol sau apă. Ele își întregesc substanțele de care au nevoie pentru formarea materiei vii, prinzând insecte sau mici animale de apă din corpul cărora extrag, substanțele azotoase de care au trebuință.

Dar în afară de aceste observații, puteți face și alte lucruri folositoare. Veți întâlni, firește, multe plante bune de tămăduit boli: mușețelul, romanița, menta. Le veți strânge și le veți usca printre foi de gazetă și veți nota alături numele lor popular, felul în care sunt folosite și la ce boli anume. In afară de asta mai puteți face un lucru deosebit de folositor. Plantele cultivate sunt cunoscute de toată lumea. Mai puțin cunoscute sunt buruienile, ciupercile, plantele parazite și alte plante vătămătoare. Eu vă sfătuiesc să alcătuiți o colecție cu toate plantele dăunătoare din regiunea voastră. Astfel veți ajuta multă lume să le cunoască.

Terenurile sportive vă așteaptă

IOLANDA BALAȘ
Maestră a sportului și recordmană la săritura în înălțime

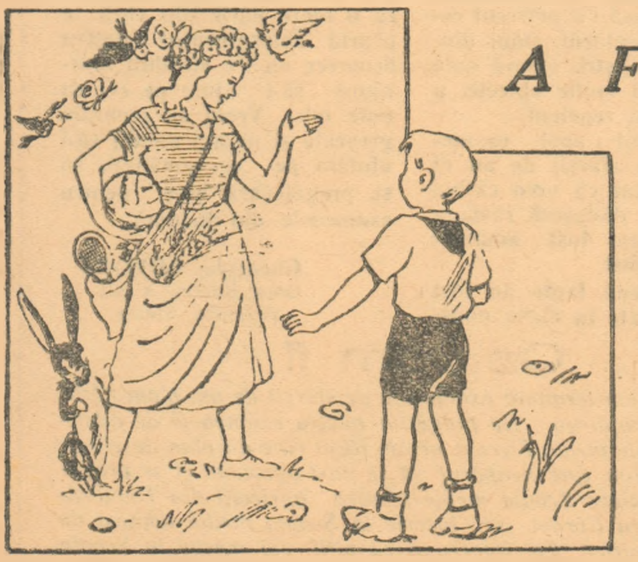
Dragi pionieri, de multe ori răsfoiesc „Scânteia pionierului" și citesc despre preocupările și munca voastră. Mă bucur nespus de mult că iubiți și practicați sportul. Eu am început să fac sport de mic copil. Acest lucru m'a ajutat ca la vârsta de 13 ani, când eram pionieră ca voi, să devin recordmană a țării noastre, la săritura în înălțime. Vă sfătuiesc să participați în vacanță la activitatea cercurilor sportive și să învățați diferitele jocuri sportive. Ele vă vor ajuta să vă dezvoltați curajul, dârzenia, îndemânarea, vitejia și forța, devenind astfel oameni sănătoși și puternici.

Pionieri, fiți printre primii în activitatea sportivă. Terenurile sportive, bazinele de înot stadioanele, toate vă așteaptă.

„Incălzirea"

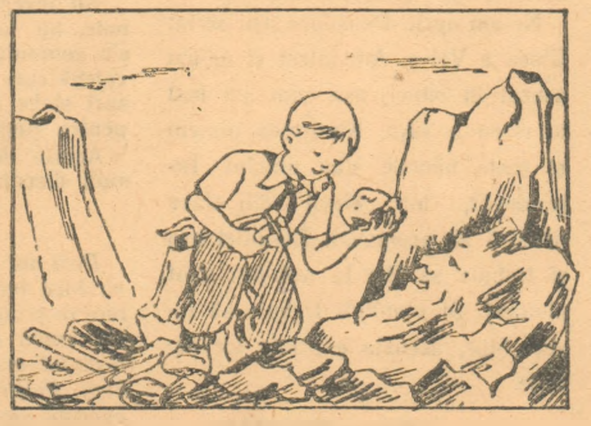
A FOST ODATĂ CA NICI ODATĂ

Băiatul pășea gânditor. Terminase anul școlar și se gândea ce să facă în timpul verii. Deodată, în fața lui apăru Vacanța.

— Bun găsit, băiatule. Dar ce necazuri te bat?...

— Aș vrea să descopăr ceva deosebit de interesant în timpul verii. La asta mă gândesc.

Vacanța zâmbi, apoi răspunse:

— Cândva, într'o scorbură a fost ascunsă o comoară de mare preț. Nimeni nu știe unde e scorbura. Am aflat însă că o piatră din munte, Piatra de Fier, cunoaște taina acestei comori...

— Piatră de Fier, bulgăr de oțel! Spune-mi unde este scorbura cu comoara tăinuită?

— Pentrucă m'ai recunoscut ți-oi spune. Caută Iarba Fiară și ea îți va îndruma pașii mai departe...

— Iarbă Fiară, strop de venin! Spune-mi unde este scorbura cu comoara tăinuită?

— Ai ghicit cine sunt și pentru asta te-oi răsplăti.

rămas bun dela școală

Să cunoaștem comorile limbii poporului...

SORIN STATI
Cercetător științific
la Institutul de lingvistică
al Academiei R.P.R.

...Ai tot sta să asculți. Umbrele înserării coboară asupra satului, sporind parcă farmecul versului spus de moșneagul sfătos... Haiducul Toma Alimoș își îndeamnă murgul:

Așterne-te drumului
Ca și iarba câmpului,
La suflarea vântului!...

Ascultând basme și doine, notând cu atenție cuvinte, împerecheri de rime — așa au deprins marii noștri scriitori frumoasa limbă românească. Când îl citești pe Creangă n'auzi parcă glasul bătrânului povestitor al satului? Când asculți „Ce te legeni codru..." de Eminescu nu ți se pare că-i viersul unei doine? Și astăzi scriitorii cercetează graiul viu al poporului nostru, în care află un nesecat izvor de inspirație. Farmecul limbii maestrului Sadoveanu nu se datorează tocmai apropierii ei de limba bogată și armonioasă a satelor moldovene?

Dar folclorul românesc și al minorităților naționale are încă multe taine pentru noi: nenumărate frumuseți n'au fost încă descoperite de urechea fină a scriitorului sau de aparatele specialiștilor. In fiecare an se transcriu mereu alte poezii pe care poporul le-a păstrat și șlefuit neîncetat veacuri de-arândul, în care el și-a exprimat obida și ura împotriva jugului asupririi,—dar și cântece noi, optimiste, legate de transformările revoluționare din ultimii ani

Veți avea prilejul, dragi pionieri, să auziți și în vara aceasta, la șezători, asemenea creații minunate ale poporului. Cu caietul pe genunchi și creionul în mână, însemna-

ți-vă firul basmului, notați versurile, strigăturile, ghicitorile. Scrieți deoparte cuvintele mai deosebite cu sensul lor și unele întorsături de frază caracteristice. A doua zi, în tihnă, puteți reface astfel basmul auzit în ajun, doinele sau horele. La adunările pionierești, la toamnă, veți organiza desigur concursuri pe tema: „Cel mai frumos basm popular" sau „Cea mai frumoasă baladă populară" și veți petrece ceasuri minunate ascultându-le.

Cercetând limba folclorului, învățând pe de rost poezii populare, cuvinte din graiul regiunii voastre, vă veți îmbogăți exprimarea, veți scrie compuneri frumoase și totodată veți înțelege mai bine măestria artistică a marelui creator — poporul.

Suntem siguri că, la reînceperea cursurilor, caietul vostru de literatură populară va ascunde în filele sale lucruri noi, frumuseți încă necunoscute.

Atelierul din tabără

Inchipuiți-vă numai, că o tabără n'ar avea bibliotecă. Ar fi tare rău. N'ați avea unde petrece clipe de neasemuită desfătare în lumea minunată a cărților, v'ar lipsi parcă un prieten credincios. La fel stau lucrurile și cu atelierul taberei. Mulți dintre voi știți să lucrați la traforaj, vă pricepeți să construiți felurite aparate electrice, să legați cărți sau să sculptați în lemn... Intr'un mic atelier puteți lucra în tihnă toate acestea. Și nu-i deloc greu să vă închegheați un astfel de atelier.

Atelierul se instalează într'o încăpere specială, de obicei sub un șopron deschis. Trei mese simple dar trainice, câteva scaune sau bănci, iată tot mobilierul atelierului. Materialele se păstrează într'o ladă obișnuită cu capac, care are și câteva despărțituri. Ferăstraiele se agață pe perete, iar celelalte unelte se țin într'un dulap cu câteva polițe. Pe una din mese se fixează menghina. Aici se execută toate lucrările din tablă și sârmă. Altă masă va fi folosită pentru lucrări de tâmplărie. Pe marginea ei se prind câteva dispozitive simple pentru fixarea scândurilor și grinzilor. A treia masă va fi rezervată pentru lucrările din hârtie și carton, ca și pentru încleiatul și vopsitul obiectelor. Desigur că pereții îi veți împodobi cu fel de fel de planșe și schițe ale lucrărilor voastre.

Și astfel atelierul este gata. De un lucru însă trebuie să mai țineți seama: păstrați înăuntru o ordine desăvârșită, toate lucrurile să fie la locul lor. Numai astfel veți lucra întotdeauna cu multă tragere de inimă în atelierul vostru.

Primele vești

Expediție în munți

Incă din luna Mai am întocmit împreună cu tovarășul profesor Vasile Moldovan, conducătorul expediției noastre în munții Vrancei, o hartă topografică a regiunii.

La 5 Iulie vom părăsi Dumbrăvenii. Expediția noastră va dura 2 săptămâni.

Mircea LAURENȚIU
Școala de 7 ani Dumbrăveni

Prin locuri necunoscute

Zilele acestea, toate școlile din Sighișoara vor pleca în excursie. Sunt unele, însă, care s'au și înapoiat.

Pionierele dela Școala de 7 ani și pionierii dela Casa de copii s'au întors Marți seara din munții Sibiului.

După o săptămână de cutreerat prin munții Harghita s'au înapoiat în Sighișoara și pionierii dela Școala maghiară.

In curând se vor întoarce din munții Făgărașului și pionierii dela Școala Germană.

In gara Sighișoara e zarvă mare zilele astea. Și pionierii dela Școlile medii de băieți și de fete precum și cei dela Școala pedagogică germană pleacă în excursii în diferite colțuri ale țării.

La revedere, București

Vineri 25 Iunie mi-am luat rămas bun dela București. Impreună cu alți mulți pionieri am plecat în tabăra dela Cărbunești.

Dragă „Scânteia pionierului", odată cu scrisoarea pe care o voi trimite părinților îți voi scrie și ție cum îmi petrec zilele de vacanță în tabără.

Aurelia DINU
Centrul Școlar 2-10-13-București

Surprize!

Se întâmplă să vezi în tabără o grupă de pionieri strânși laolaltă, plănuind ceva în taină. Poate pregătesc pentru tovarășii lor o după amiază a surprizelor. In ziua fixată, într'un luminiș de pădure se adună toți copiii.

Și deodată își face apariția...

Prima surpriză — Cartea de povești. Intre doi copaci se prinde un carton mare, tăiat în formă de copertă de carte, frumos colorat. De după coperți apare un copil (i se vede doar capul), care începe:

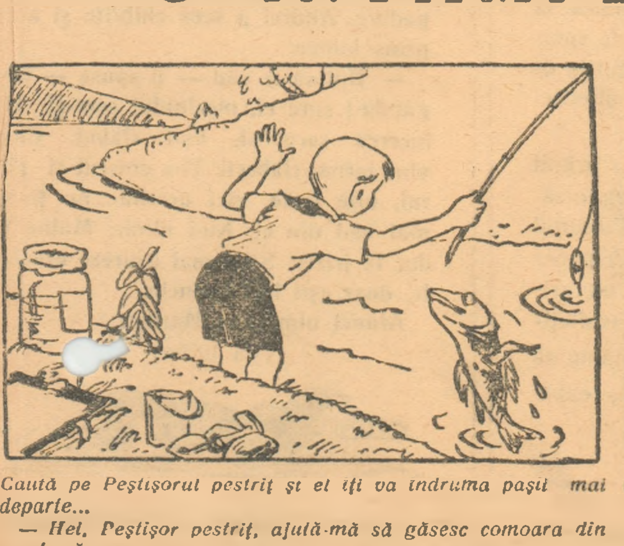
Snoave, basme, întâmplări,
Rând pe rând oi povesti,
Voi atenți să urmăriți,
Să vedem dacă ghiciți.

Se citesc sau povestesc fragmente scurte din basmele lui Ispirescu, Slavici, Creangă, Pușchin. Cine ghicește cel puțin 3 titluri de basme și autorii lor, este numit câștigător și i se dă titlul de „Meșter mare în povești".

O altă surpriză — Intre copacii de care înainte a fost prinsă coperta cu povești se întinde acum o pânză. Pe ea se pictează din vreme figura lui Țăndărică. Nasul se face din lemn sau carton și se poate agăța cu un cârlig subțire. Unul dintre copii, ia nasul, se leagă la ochi și așa străbate o distanță de cinci sau șase pași, până la pânză. Apropiindu-se, el prinde nasul în locul potrivit, fără să atingă pânza. Cel care izbutește după prima încercare este declarat câștigător.

Fiecare pionier poate inventa, pentru după amiaza surprizelor, tot felul de jocuri pline de haz.

O INTÂMPLARE CIUDATĂ

Caută pe Peștișorul pestriț și el îți va îndruma pașii mai departe...

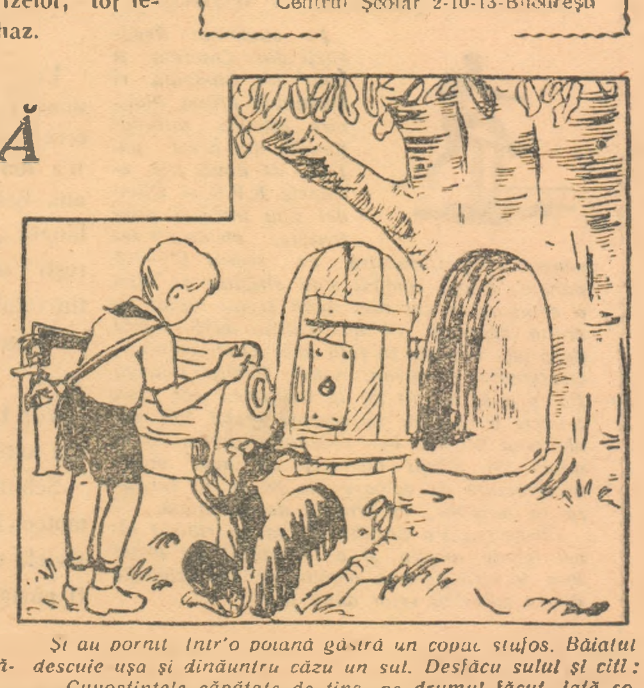
— Hei, Peștișor pestriț, ajută-mă să găsesc comoara din scorbură.

— Multe ai aflat, multe trebuie să mai afli. Taina comorii o știe numai Veverița codată.

— Veveriță codată, cu blana roșcată! Ajută-mă să găsesc comoara din scorbură.

— Pentrucă ai aflat casa mea, am să te ajut. Hai cu mine!

Și au pornit. Intr'o poiană găsiră un copac stufos. Băiatul descuie ușa și dinăuntru căzu un sul. Desfăcu sulul și citi: „Cunoștințele căpătate de tine, pe drumul făcut, iată comoara de care ți-a vorbit Vacanța. Nu-i așa că-i de preț?"

Opinci noi

Publicăm în continuare povestirea „Opinci noi" de Sütő András, tânăr scriitor de limbă maghiară din R.P.R. Povestirea este tradusă de scriitorul Remus Luca.

Povestirea înfățișează viața nespus de grea a țăranilor săraci din România burghezo-moșierească.

Ianoșca, un băiat de vreo doisprezece ani nu se poate duce la școală fiindcă n'are ce încălța.

Ianoșca i-a scris fratelui său, muncitor la oraș, să-i aducă o pereche de opinci și un șerpar. Acum băiatul așteaptă nerăbdător sosirea fratelui său.

Când nu mai putea de frig, își înfășura picioarele în zdrențe, legându-le cu sfori, să aducă oarecum a opinci. S'a gândit chiar să meargă încălțat așa, cu opincile astea de zdrențe, la Marika să afle ceva de soarta scrisorii. Dar zăpada era mare și el atâta a tot chibzuit, până când s'a trezit cu Marika în casă. Ca întotdeauna se grăbea: sufla repede, iar obrajii ei rotunzi ardeau rumeniți nu se știe de frig ori de fierbințea'a inimii.

— N'a venit Andrei?

— Nu, răspunse Ianoșca, scuturând nepăsător din cap. De atâta așteptare i se făcuse somn, ochii lui priveau țintă nepăsători.

— Nu te supăra, că vine el. Sâmbătă-i aici. Apoi să dai o fugă până la mine, cu opincile noi în picioare să le văd și eu. Na, ține. Ție ți l-am adus. Să nu-l spui maică-ti. Și să-mi dai de veste dacă vine, m'auzi?

Ianoșca mușcă din mărul rece ca ghiața. Increderea mare a Marikăi îl înseninase și pe el. Rozând la măr, îi arăta obielele noi, povestindu-i cât de bine se vor simți picioarele lui, afară în zăpadă, când va porni către școală. Își scoase apoi la vedere cărțile zdrențuite de școală, cu colțurile îndoite în toate chipurile, creionul bont, penarul, trăistuța lui vărgată și le înșiră pe pervazul ferestrei, ca să fie la locul lor toate. Marika, parc'ar fi fost și ea fetiță de școală, îi ajuta râzând, apoi privind lung la fotografia lui Andrei în uniformă de soldat, spuse:

Ianoșca, ești leit fratele tău! Numai că pe fotografie nu se vede că are ochii albaștri. Numai părul i se vede că-i negru, ca și al tău. Vai, dar cât ți-e părul de încâlcit... Parc'ar fi scurmat găinile în capul tău. Așa nu te poți duce la școală. Stai puțin, te pieptăn eu.

Ianoșca se uita la ea. Ce-o fi apucat-o? Fata nu-și încăpea'n piele de bucurie. Ochii ei suri se luminaseră, străluceau de fericire că Sâmbătă vine Andrei acasă. De astă vară, Marika se purta de parcă ea ar fi îngropat sărăcia. Anul trecut era o făptură zburlită, tăcută, stângace. In prag de toamnă purta căputul tatălui ei. Acesta era un omoi cât toate zilele, fetița pierea cu totul în haina de postav, cu miros de tutun. După ce-a intrat servitoare, din prima plată și-a cumpărat o basma înflorită, apoi peste o jumătate de an, pantofi. Acestea nu se mai potriveau cu căputul ei vechi. A peticit ce a peticit și s'a îmbrăcat mai curățel. Odată Andrei i-a spus: „Phiii, tu Marika, cât te-ai făcut de frumoasă. In ce te scalzi, cu ce te speli, vinde-mi și mie taina". N'avea ce vinde, și Marika n'avea nici o vină într'asta. Dar apoi n'a mai întrebat o nimeni, căci toți știau că l-a îndrăgit pe Andrei...

— Stai bine, nu-ți mai mișca capul.

Am să te piaptăn frumos, grăi Marika.

Copilul îndura cu nepăsare să i se joace în păr și asculta cum cântă, jucăușă, fata:

Când te pieptănam,
'Șa-i? nu te trăgeam,
Și când te spălam,
'Șa-i? — nu te certam,
Doar te sărutam...

Acest din urmă vers îl cânta pentru cel mai mare Makkos, pentru Andrei, și-i veni în minte că o să vie acasă, o să fie aici, dar o să s'adune vecinii și o să i se plângă de domnul Zabola, de impozite, de notar. Vor discuta ore de-a-rândul, se vor ciorovăi, vor lua la rând pe domni căutând care-i mai mare nemernic, care îi suduie și-i trage pe sfoară pe argați. Și vor povesti până când Andrei va zice: „Phii, trebuie să mă duc, vine trenul".

Vine trenul, pleacă trenul, iar Marika rămâne iarăși singură cu Ianoșca, și cu munculița ei de fiecare zi, cu notărășița aia cicălitoare, cu odraslele alea plângăcioase.

Gândindu-se la asta, se întristă și se opri din cântat. Și curând plecă. Ianoșca privea în urma ei, mirat că închide ușa cătinel, fără să se grăbească că nu aleargă pe drum. Pășește liniștit ca mama lui Ianoșca.

A sosit și Sâmbăta. Ianoșca s'a trezit în zori, odată cu maică-sa.

— Mamă, diseară vine Andrei. Așa-i că numai diseară?

— Vine dragu-mamii, dacă-i ajută dumnezeu.

Ianoșca n'a avut liniște toată ziua. Mereu zgâia ochii prin geamul încețoșat. După amiază s'a urcat iarăși în pod, și-a înfășurat picioarele goale într'un pieptar vechi și începu a privi spre imaș, pe unde trebuia să vie Andrei. A șezut acolo dârdâind la ferestruica de aerisire, până a amorțit cu totul de frig.

Satul acum nu era liniștit ca'n alte dăți. Din când în când sunau clopoței de sanie pe drum, iar ciorile croncăneau prin salcâmi, de parcă și ele ar fi așteptat opincile. Inălțimea sa domnul Doboș s'a întors și el de undeva dela vânătoare, căci, după cum avea obiceiul, trezindu-se la cinci a ieșit în cerdac și-a răcnit:

— Nu fura fânul, nenorocituleeee! Iți scot mațele, nenorocituleeee!

— E cinci ceasul, — ziceau oamenii căci înălțimea sa cea bătrână și-a început urlatul de fiecare zi.

Spuneau că lui Matke Sandor i se oprise ceasul și nu știa la ce oră să-l pună, de-aia a întrebat: urlat-a înălțimea sa? Știu că se trezește la cinci fix și controlează dacă nu cumva îi fură țăranii fânul din vale.

Ianoșca nu-l băgă în seamă pe înălțimea sa. El pândea drumul. Deodată zări un om cu palton lung și cu servietă. Tresări „Andrei"! Omul cu servietă însă, dela pod coti și merse cu pași liniștiți spre primărie. Ianoșca, dezamăgit, trebui să constate că nu putea fi Andrei, pentrucă el poartă scurtă și cizme. Și nu poartă pălărie ci șapcă, d'aia cu cozoroc. Mai târziu trecu șeful de post, călare, îndreptându-se tot spre primărie. Era un om scund, cu burtă mare, iar alături mergea pe jos, un jandarm cât toate zilele de lung.

Asta nu-i el, nici ăla nu-i el. Ianoșca s'a amărît de tot, în sinea lui a și renunțat la opinci. Incepu să scormonească într'un ungher, printre vechituri, în speranța că va dibui ceva ca să se încalțe.

Atunci se auzi bătând cineva la ușa casei. Auzi pe cineva intrând în casă. Coborî repede scările, se năpusti în casă:

— Andrei! Mi-ai adus opinci?

— Adus.

— Și șerpar?

— Și șerpar.

— Poi ai primit scrisoarea mea?

— A ta? Nu...

— Atunci înseamnă că nu mi-ai adus opinci. Că acolo te-am rugat... spuse Ianoșca speriat.

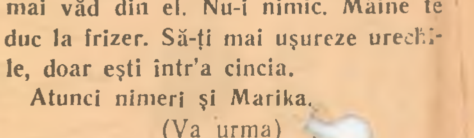
— Mi-ai fost spus azvară. Nu ni te-ai plâns destul? Râse, scoțând din raniță opincile cu gurgui și șerparul cu cătărămi strălucitoare...

Se înserase. Ciorile s'au urît de-atâta croncănit fără rost și, în stoluri mari, vâslind molatic se îndreptau spre pădure. Andrei a scos chibrite și a aprins lampa.

— Hai să te văd — îi spuse — trăgându-l spre el, mezinului care-și tot încerca șerparul. Ești slăbuț. Cum vine iarna, slăbești. Ți-a crescut și părul, uite frate, nici urechile nu ți se mai văd din el. Nu-i nimic. Mâine te duc la frizer. Să-ți mai ușureze urechile, doar ești într'a cincia.

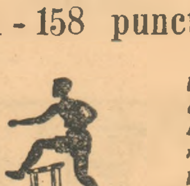
Atunci nimeri și Marika.

(Va urma)

Știri sportive

R. P. R. — Olanda 171 - 158 puncte la atletism

Pe stadionul Republicii din Capitală a avut loc Sâmbătă și Duminică prima întâlnire atletică internațională din acest an. Timp de două zile, echipele R.P.R. și Olandei s'au întrecut prietenește, victoria revenind echipei noastre cu scorul 171—158 puncte. Atleții români s'au străduit să aibă o comportare cât mai bună și au luptat cu multă dârzenie. Ei au realizat performanțe de primă mărime în fața unor atleți valoroși, cu renume european. Astfel, tânăra Iolanda Balaș a sărit 1,64 m. la înălțime, iar Ion Soeter, a realizat la aceeași probă 2,01 m., obținând cel mai bun rezultat european al anului. Și atleții olandezi au avut multe performanțe de valoare: la 80 m, la săritura în lungime, la probele de semifond.

Intrecerea s'a desfășurat la un ridicat nivel tehnic sportiv și a constituit un prilej bun de strângere a legăturilor de prietenie dintre sportivii celor două țări.

„Circuitul orașului București"

La 15 August, în capitala țării noastre se va desfășura o întrecere sportivă tinerească așa cum n'a mai fost la noi de mulți ani. Este vorba de ștafeta combinată „Circuitul orașului București" organizată de „Scânteia tineretului" în cinstea aniversării scumpe a zilei de 23 August.

Vor lua parte la ștafetă tineri din foarte multe ramuri sportive.

Schimbul I va fi alcătuit din motocicliști care vor preda apoi ștafeta mărșăluitorilor. Ștafeta va fi purtată de cicliști, de crosiști, băieți și fete de canotori, de înotători etc.

Cu prilejul acestei ștafete polisportive tinerii își vor ridica la un nivel mai înalt măestria sportivă, se vor strânge legăturile de prietenie între sportivii diferitelor asociații și colective.

Tinerii din Capitală au primit cu mare bucurie vestea organizării ștafetei combinate „Circuitul orașului București". Participarea lor la ștafetă este încă un prilej de a-și manifesta însuflețirea și bucuria cu care întâmpină aniversarea a 10 ani dela eliberarea patriei.

Redacția și administrația: București Piața Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".